

ligt at bringe den frem i dette Dieblif, og det ærede Medlem for Rolding burde derfor være den Allerfidsste til i den Henseende at besvære sig, thi der er visseelig viist netop ham og hans Anskuelser samt hans Meningsfæller den allerhøieste Grad af Smødekønnen, og man har paa alle mulige Maader bestræbt sig for at vinde dem for en Sag, man ansaae for at være af Betydning for det hele Land. Hvis det ikke er lykkedes, er det ærede Medlem for Rolding (Ber.) selv væsentlig Skyld dert, thi han har sidet som passiv Interessent under den hele foregaaende Forhandling af Theaterfagen, og er kun dukket op, efterat vi vare komne saa langt frem i Sagen, at hans Fastholden af et engang tilbage- lagt Standpunkt ikke længere kunde faae nogen virkelig Betydning, og saa talte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds til os, der havde gjort os ærlig og oprigtig Umage for at bringe denne Sag til Afslutning, som om vi havde været aldeles ude af Stand til at udrette Noget for den, og som om overhovedet Intet af Værdi eller Nytte var gjort eller sagt i denne Sag fra det Dieblif, han drog sin mægtige Haand fra den. — Som Sagen ligger for, er det givet, at Bedtagelsen af disse Vædringsforslag er eenstydig med Lovens Tilintetgjørelse. — Under disse Omstændigheder forekommer det mig at være klart, hvorledes Enhver har at stemme, og jeg anseer det for ganske ufornødent paa dette Trin at minde om, hvorledes Sagens Historie har været. Nu dette skal jeg sige, at dersom det kan være en Tilfredsstillelse for Sagens Modstandere, at den paa sin Vandring gennem Lovgivningen er bleven behæftet med forskjellige Skyggesider, og at man har taget bort Noget af den Klarhed og Simpelt, der var over den tidligere, saa have denne Tilfredsstillelse. Der vil nu ikke være nogen stor Begejstring for denne Sag, hvor den kommer frem, og jeg frygter for, at den ikke er aldeles fri for Fare paa sin fremtidige Vandring, og at den kan have et eller

andet Skjær at seile om; men jeg haaber, at det vil lykkes den at komme forbi disse Skjær, naar kun Afstemningen idag af Folkethinget fastholder, hvad der maa fastholdes, hvis overhovedet et Resultat skal naaes, nemlig Lovforslaget uden Vædringer.

Winther: Det Brud paa Principer, som jeg har gjort, er maaskee slet ikke saa stort, som det ærede Medlem, der sidst talte, forestiller sig. Jeg skal f. Ex. gjøre opmærksom paa, at jeg agter at stemme imod Loven, hvorledes den end bliver. Altsaa vil det ærede Medlem see, at jeg ikke behøver at give Gift til Noget for at komme til at stemme imod den. Jeg for min Part agter under alle Omstændigheder at stemme imod den. Jeg troer endogsaa, at den Maade, hvorpaa Lovforslaget er kommet frem, giver en Berettigelse til at gjøre Undtagelse fra, hvad jeg ellers kunde antage for rigtigt. Jeg vil f. Ex. kalde i Grindring — siden det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vile) ogsaa gav sig af med at fortælle dette Lovforslags Historie — at det var Regjeringen, der havde forelagt et Forslag, som blev forkastet her i Thinget, og at det lod til, at det var Thingets Mening, at denne Sag ikke skulde føres videre i denne Session; men pludselig opdækker der Dagen efter eller maaskee samme Dag et Forslag fra det ærede Medlem for Nørresundby (Zahle), som nu pludselig, efterat Regjeringen havde opgivet Sagen, er blevet dens Bærer. Nu har jeg aldeles ikke nogen Indvending at gjøre imod, at en Mand, der troer, at et Forslag bør komme frem til en given Tid, stiller det frem, uden at man i ham ser den, der vilde kunne bringe det i Udførelse, hvis det gik igennem, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, hvad der jo ogsaa er et Moment i Sagens historiske Udvikling, at nu i dette Dieblif er Stillingen en saadan, at vi imorgen maaskee ikke vide, hvem det er, der vil komme til at gennemføre denne Sag. Nu vil jeg spørge, om det dog skulde være